

ПРОКЛАМАЦИЈА НА РОДУ СРПСКОМ.

Јутрос положисмо у гроб , при свеобщтој близујућој жалости и учашћу многобројног народа, посмртне остатке нашег доброг и незаборављеног књаза.

Тело његово покрива црна земља , но дух његов остаје у нама.

Наместничество види с утешителним удовољством, да дух највећег родољуба књаза Михаила обузима цео народ српски, томе духу смо благодарни што се и чиновништво и стојећа и народна војска , и сав народ једнодушно одазва нашем позиву , те осигура мир, поредак, законитост и остварење жеља народњи.

Ми им захваљујемо свима на њиовом достојном држању, које не само у земљи, но и код целе Европе оцену и похвале налази. Ми им опет именом светога спомена књаза Михаила препоручујемо и заклињемо их, да продуже то родољубиво држање, па ћемо тако радећи најбоље показати се достојни последоватељи његове велике мисли. Још који дан па ће се и скупштина састати, и онда ће жеља народа, које су и жеље наше, добити коначно освещтење.

Изјавама поверења и потпоре, које му из свију предела Србије долазе , Наместничство се осећа оснажено и охрабрено ; а народ треба да је уверен да ће Наместничство знати учинити да воља Србије буде поштована и уважена.

Нека Бог продужи бдити над Србијом и нека
нас укрепи у нашим родољубивим заузимањима.

3. Јунија 1868. год. у Београду.

Чланови привременог камесничтва
књажеског достоинства:

Председатељ државног совета,
Ј. Маринозић с. р.

Министар правде и чувар државног печата,
Р. Лешјанин с. р.

Председатељ касационог суда,
Ђ. Петровић с. р.